

INTERVIEW MET TANTE MIEN SALAMPESSY

Op 13 december 2018 hebben we een bezoek gebracht aan tante Mien Salampessy in De Bolder, woon-zorgcentrum voor ouderen, aan de Akkerweg in Huizen. We hebben via haar neef, John Salampessy, een afspraak met haar gemaakt voor een interview. Saar Cols heeft speciaal voor tante Mien een cake gebakken voor bij de thee. Het is een vrij groot tehuis waar goed voor de ouderen wordt gezorgd. John leidde ons naar de eerste verdieping waar tante Mien in haar kleine maar gezellige appartement op ons zat te wachten. Ze vond het spannend wat er allemaal ging gebeuren. Gezien haar hoge leeftijd wist tante Mien zich desalniettemin haar levensloop nog goed te herinneren. Neef John moest bijspringen wanneer haar geheugen haar af en toe in de steek liet, maar daarna ging ze weer verder lustig op los met haar verhaal. Tante Mien is een gezellige prater en houdt van het leven. Zo zijn we aan de vragen begonnen die zij vrolijk en met heel veel gelach beantwoordde. Tante Mien's motto is 'lachen is gezond en je blijft er jong bij'.

1. Hoe luidt uw doopnaam(en)?

Wilhelmina Anthonia

2. Hoe wordt u genoemd?

Tante Mien.

3. Waar en wanneer bent u geboren?

In negeri Wassu op het eiland Haruku, op 2 maart 1928.

4. Hoe luidt uw familienaam en uit welke negeri komt uw familie van oorsprong?

Marlissa, met twee s-en. Dat zeg ik er altijd bij. Anders wordt het met één 's' geschreven. We komen van oorsprong uit negeri Lilibooy op het eiland Ambon.

5. Hoe heet uw man?

Arie Salampessy.

6. Waar en wanneer is oom Arie geboren?

In negeri Suli op 5 april 1928.

7. In welke plaats en welk jaar bent u met oom Arie getrouwd?

Wij zijn in 1975 in Huizen getrouwd. Ik was toen 42 jaar.

8. Heeft u kinderen?

Nee, wij hebben geen kinderen.

9. Hoe heten uw ouders?

Mijn vader heet Johan Marlissa en mijn moeder heet Magdalena Latuheru.

10. Heeft u nog broers en zusters?

Die heb ik gehad maar ze zijn overleden op één zus na. Zij woont op Ambon. Ik ben de enige die in Nederland woont.

11. Wanneer bent u naar Nederland gekomen?

In 1975.

12. Wat was het doel van uw reis naar Nederland?

Ik ben naar Nederland gekomen om met oom Arie te trouwen. Hij was nog vrijgezel en ik ook. Ik hoorde later van hem dat hij in één van de vrijgezellenbarakken in kamp Almére heeft gewoond. (Red: in kamer 65 aan de Oud Bussummerweg 9a). Deze barak stond bekend als de vrijgezellenbarak waar de intellectuelen woonden, deze vrijgezellen werkten en studeerden. In deze barak woonde o.a. wijlen dr. Frans Tutuhatunewa, voormalige president van de RMS. Voorganger van de huidige RMS president, mr. John Wattilete. In de andere vrijgezellenbarak woonden de stoere jongens. Deze vrijgezellen hielden van een leven vol met lol en muziek maken.) Toen kamp Almére

werd opgeheven is oom Arie naar een ééngesinswoning aan de Kajuit verhuisd waar hij alleen woonde.

13. Waar heeft u in Indonesië gewoond?

Ik heb in Ambonstad gewoond In de wijk Urmessing.

14. U woonde in Ambonstad en oom Arie in Huizen. Hoe heeft u oom Arie leren kennen?

We kennen elkaar nog van vroeger en waren goede vrienden. We hebben samen op dezelfde school gezeten. We zijn in hetzelfde jaar afgestudeerd en hebben ons diploma gehaald.

15. Dus oom Arie is als vrijgezel naar Ambon gegaan om u op te zoeken!

Nee nee, oom Arie is sinds 1951 niet meer op Ambon geweest. Hij hoorde via via dat ik nog vrijgezel was. Dus hij dacht daar moet ik snel werk van maken. Oom Arie regelde alle benodigde papieren en de ticket en liet tante Mien in 1975 naar Nederland overkomen.

Ik heb eerst bij de familie van oom Arie in Hilversum gewoond, de familie Salampessy. Na het burgerlijk huwelijk ben ik bij oom Arie ingetrokken aan de Kajuit in Huizen. Ik heb dus niet in kamp Almère gewoond.

Het huwelijksfeest werd thuis aan de Kajuit gehouden. De collega's van oom Arie waren uitgenodigd en moesten natuurlijk weten hoe wij elkaar hebben leren kennen. Ik vertelde dat wij vroeger op Ambon in dezelfde klas hebben gezeten. Oom Arie had toen al een oogje op mij. De collega's moesten hier hartelijk om lachen. Op het gemeentehuis hoorden ze het verhaal ook aan en vroegen ons waarom het zo lang heeft moeten duren voordat we elkaar het ja-woord gaven omdat we beiden de veertig ruim waren gepasseerd en elkaar al van vroeger op Ambon kenden. Ons antwoord was "Ons beide leven is nou eenmaal zo gelopen".

16. Waar heeft oom Arie vroeger gewerkt?

Bij Philips in Huizen.

17. U bent geboren op Haruku. Hoe oud was u toen u naar Ambonstad verhuisde?

Ik was 6 jaar. Mijn vader moest vanwege zijn werk als onderwijzer

verhuizen. Ik heb in de stad op de Hollandse burgerschool gezeten. Na mijn studie ben ik naar Soerabaja gegaan om in dienst te gaan bij de marine. Daar heb ik op de afdeling Personeelszaken gewerkt.

Na 1950 ben ik weer teruggegaan naar Ambon. Ik ben toen gaan werken op een school als o.a. amanuensis.(red. assistent op natuurkundig, biologisch en/of scheikundig terrein). Ik heb hele mooie herinneringen aan Haruku en in het bijzonder aan Ambonstad gehouden.

18. Hoe heeft u uw levensverandering ervaren door van Ambon naar Nederland te emigreren?

Ik had er geen moeite mee en kon mij makkelijk aanpassen. Het scheelt wel dat ik de Nederlandse taal spreek. Ik moest op school en later toen ik ging werken met mijn collega's Nederlands spreken. (red. de Nederlandse koloniale tijd heerste toen in Indonesië).

En als het regent of sneeuwt en ik het erg koud kreeg trok ik twee vesten over elkaar heen aan!

19. Bent u al eens terug geweest naar Ambon?

Na het overlijden van oom Arie in 1991 ben ik in 1995 naar Ambon geweest. Toen ben ik voor het eerst naar negeri Lilibooy gegaan. Daarna ben ik in 2010 alleen naar Ambon geweest.

20. Mist u Ambon niet?

Niet echt. Als ik het echt ga missen neem ik het vliegtuig en je bent bij wijze van spreken zo in Ambon. Ik had toen een doel om naar Nederland te gaan. Ik ging samen met oom Arie hier een nieuw leven opbouwen. En nogmaals ik kon mij in Nederland goed redden omdat ik de taal spreek, en dat is heel belangrijk als je in een vreemd land gaat wonen.

21. Vindt u het fijn in de Bolder en sinds wanneer woont u hier?

Prima, ik voel mij hier helemaal thuis. Ik word goed verzorgd en slaap hier heerlijk. Ik heb in De Bolder veel schik en we hebben hier heel veel pret en lachen veel. En als je veel lacht blijf je jong. Ik woon hier al sinds 2015. In 1997 ben ik vanuit de Kajuit naar het appartementencomplex voor ouderen aan de Archipelplein, tegenover

de Phohiflat, verhuisd. Hier hebben in die jaren ook vele Molukse ouderen gewoond. O.a. tante Dika Huwaë, tante Saar Wattilete, tante Rie Sahertian, oom Wim Pesiwarissa, Opa Ruhulestin, bung Bud Ruhulestin, oesie letje Sitanija en haar vriend bung Manuputty. Ik voelde mij toen heel eenzaam nadat ze zijn overleden. Ik was de laatste Molukse oudere die daar heeft gewoond. Het is maar goed dat mijn neef John bij dit gesprek aanwezig is. Hij kan het jullie vertellen omdat hij het zich allemaal nog goed kan herinneren. Ik zou het allemaal niet meer weten.

22. Hoe gaat het met uw gezondheid?

Ik voel mij heel goed gezond. Ik gebruik geen medicijnen. Behalve kalktabletten. Ik heb nooit gerookt en alcohol gedronken.

23. Heeft u nog een wens?

Ik hoop op deze manier nog lang gezond te blijven. Zodat ik nog een keer naar mijn jongste zusje in Ambon kan gaan. Zij is 90 jaar en woont in Ambonstad.

Saar Cols en Rudi Sabandar

Met dank aan tante Mien Salampessy en John Salampessy.